

[Finansministeren.]

er saa store Afgifter, som i nogen Grad virker som en alvorlig Hemsko paa selve Omsætningen, er det meget vanskeligt at faa rigtige Kurser frem — med „rigtige“ mener jeg Kurser, som giver en virkelig Afspejling af Markedets Vurdering af de paagældende Aktier. Den kan man kun faa frem, naar Omsætningen kan foregaa nogenlunde uhemmet. Saa snart selve dette at omsætte et Papir koster noget, hvad enten det nu er Stempelafgift eller Skat, paavirkes Omsætningen, eller den manglende Omsætning, af uvedkommende Hensyn, og man kan derfor ikke faa en rigtig Bedømmelse af Kurserne.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at han ikke kunde forstaa min Argumentation fra i Gaar. Det ved jeg ikke, om jeg kan gøre noget ved. Det vil formentlig ikke hjælpe stort, at jeg prøver paa at udbygge min Forklaring noget nærmere, men jeg skal alligevel, da det altid er rart, at Folk forstaa det, de taler om, gøre et lille Forsøg.

Naar jeg talte om Konsolidering af Selskaber og sagde, at det var en væsentlig Aarsag til de høje Kurser, saa har det virkelig Betydning for Bedømmelsen af dette Lovforslag. For det, der var Tanken med Lovforslaget, var at bremse en eventuel Spekulation, og for saa vidt ogsaa at bremse den Kursstigning, der maatte skyldes Spekulation; men det kan naturligvis ikke have været Tanken med denne Lov om Stempelafgift at bremse den Kursstigning, der har en naturlig Begrundelse i, at Aktiernes indre Værdi er steget. Der kan formentlig ikke være nogen, der kan have noget imod, naar man ved en Lovgivning sørger for, at Aktiernes indre Værdi bliver højere end før, at saa ogsaa Kursværdierne bliver højere end før. Det var det, jeg mente. I det Omfang de højere Kurser er Udtryk for en Forhøjelse af den indre Værdi af Selskaberne, fremkaldt af en lovmæssig, fremtvungen Konsolidering, er der naturligvis ikke nogen Anledning til at forhindre, at denne højere Værdi kommer til Syne i Kurserne, og det vil for øvrigt heller ikke kunne lade sig gøre gennem en Stempelafgift.

Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg ikke ophører med at interessere mig for de store Spørgsmaal, men man skal jo gøre det ene og ikke undlade det andet, og naar dette Spørgsmaal om Stempelafgift kommer frem nu, er det simpelt hen, fordi de gældende Bestemmelser udløber den 31. Marts; derfor har vi været nødt til at tage Stilling til Spørgsmaalet i Dag.

Gustav Pedersen: Det kan i hvert Fald kun være et Skøn af Finansministeren, at det er Sælgerne, der holder Papirerne tilbage, og ikke Køberne, der holder deres Køb tilbage. Vi maa for det første tage i Betragtning, at hver Gang der sælges et Papir, lægges der et Beløb paa i Omkostninger, og det Beløb kommer Køberen ikke uden om at blive bebyrdet med under en eller anden Form. Men dertil kommer — og det vil jeg for mit Vedkommende tro er en ikke uvæsentlig Aarsag til, at Køberne holder sig tilbage —, at hvis Køberne tænker paa at sælge igen — og det er jo ikke alle Aktiekøb, der er Anlægs køb —, vil han være noget hemmet af, at der skal en ny Omsætningsafgift paa, næste Gang han skal sælge. Derfor tror jeg, at den højtærede Minister skønner forkert, naar han mener, at det i særlig Grad er Sælgerens Handelslyst, der er hemmet. Jeg tror, at det i lige saa høj Grad er Købernes.

Den højtærede Finansminister mener endvidere, at det, som Forholdene er, er vanskeligt at faa de rigtige Kurser frem. Jeg tror, at den højtærede Minister vil give mig Ret i, at det for Øjeblikket overhovedet er umuligt at faa rigtige Kurser frem. Jeg kan da daarligt tænke mig, at den højtærede Finansminister i Dag vil paastaa at kunne angive, hvad der er den rigtige Kurs for en større Erhvervsvirksomheds Aktier, selv om Ministeren havde Adgang til at gennemse Regnskaberne i alle Enkeltheder. Intet Menneske ved noget om, hvordan Priserne vil være blot et halvt Aar frem i Tiden; ingen ved noget om, hvad maskinelle Anlæg er værd et halvt Aar frem i Tiden. Der er saa mange Usikkerhedsmomenter med Hensyn til Værdierne for Øjeblikket, at det vil være helt ugørligt at angive, hvad der er den rigtige Kurs. Det kan kun blive det, man tror er rigtigt under Hensyn til de Handelsmuligheder, Produktions- og Salgsmuligheder, der er for Erhvervene.

Netop derfor vil jeg mene, at det er det alleruheldigste Tidspunkt, vi overhovedet kan finde til at give Børshandelen frie Tøjler, fordi det kan drive Kurser frem, som tilsyneladende kan holde i Dag, men maaske om et halvt Aar kan være Aarsag til, at man presser Udbytter frem, som til det Tidspunkt ikke er holdbare. Har Børshandelen kunnet vente saa længe, kan den vel, for at bruge et gammelt Ord, vente Dyrehavstiden med. Jeg vil mene, at det er naturligt at tage Stilling til den endelige Fastsættelse af Børsafgiften, naar det ligger klart, hvordan Forholdene er for Erhvervs-